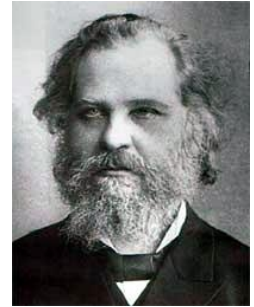

Umovova teoréma a Umovov vektor

Ak budeme uvažovať také prostredie (neizolovanú termodynamickú sústavu), na hranici ktorého je možná výmena tepla všetkými tromi spôsobmi a v dôsledku tejto dochádza k zmenám jednotlivých zložiek energie prostredia, zodpovedajúci nestacionárny dej vyjadruje diferenciálna rovnica v tvare

$$\frac{\partial}{\partial t}(w_u + w_k + w_p + w_r) + \text{div}(\mathbf{q}_v + \mathbf{q}_k + \mathbf{q}_r) = q_z \quad [\text{W}\cdot\text{m}^{-3}] \quad (1)$$

Prvý člen rovnice vyjadruje časovú zmenu jednotlivých foriem energie v prostredí, vyjadrenú ich objemovými hustotami, menovite:

- hustotou vnútornej energie $w_u = r \cdot c \cdot J \quad [\text{J}\cdot\text{m}^{-3}] \quad (2)$

- hustotou kinetickej energie $w_k = \frac{1}{2} \cdot r \cdot v^2 \quad (3)$

- hustotou potenciálnej energie $w_p = \sum_{i=1}^n r_i \cdot w_{pi} \quad (4)$

- hustotou žiarivej energie $w_r \quad [\text{J}\cdot\text{m}^{-3}]$

Druhý člen predstavuje toky energie do alebo z prostredia prenosom tepla vedením, prúdením a sálaním, vyjadrené ich hustotami.

Napokon tretí člen $q_z \quad [\text{W}\cdot\text{m}^{-3}]$ je merný výkon vnútorného zdroja, ak taký v prostredí existuje.

Rovnica (1) teda vyjadruje energetickú bilanciu prostredia, ktoré je v interakcii s okolím (zákon o zachovaní energie v termodynamickej neizolovanej sústave): K časovej zmene jednotlivých foriem energie v objeme prostredia dochádza v dôsledku prenosu (tokov) energie formou tepla na hranici tohto prostredia s okolím, pri spoluúčasti vnútorného zdroja. Ak v prostredí neexistuje vnútorný zdroj, pravá strana rovnice sa prirodzene rovná nule. Pretože v rovnici sa vyskytujú rôzne možné formy energie a možné spôsoby jej prenosu je univerzálnou a nazýva sa **všeobecná diferenciálna rovnica šírenia energie** v rôznych prostrediach.

Diferenciálna rovnica pre prenos energie žiarením

$$\frac{\partial w_r}{\partial t} + \text{div} \mathbf{q}_r = 0 \quad (5)$$

čo je rovnica šírenia žiarivej energie pri termodynamickej rovnováhe.

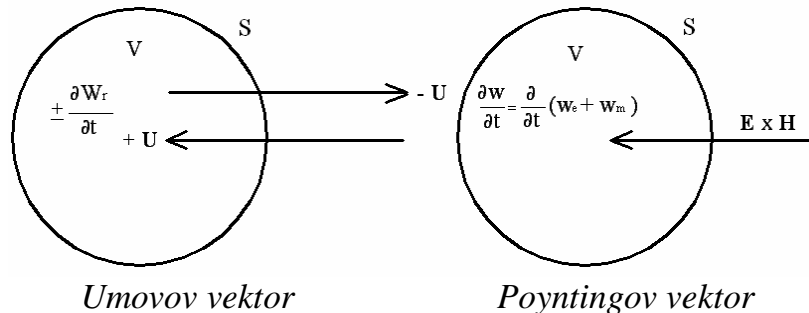
Po rozpísaní operátora divergencie podľa súradníc prostredia dostávame rovnicu

$$\frac{\partial w_r}{\partial t} + \frac{\partial q_{r,x}}{\partial x} + \frac{\partial q_{r,y}}{\partial y} + \frac{\partial q_{r,z}}{\partial z} = 0 \quad (6)$$

s fyzikálnym významom: V žiarivom prostredí vždy existujú tri funkcie q_x, q_y, q_z s vlastnosťou, že súčet ich prvých derivácií podľa súradníc x, y, z udáva zmenšenie hustoty energie v danom bode prostredia za jednotku času. Tieto funkcie predstavujú hustotu tokov energie. Túto teorému vyslovil ruský fyzik N. A. Umov v r. 1874 a vyjadruje vlastne zákon o zachovaní žiarivej (elektromagnetickej) energie. Voľne sa dá interpretovať tiež takto (obr. nižšie): Tokom (prítokom alebo výtokom) žiarivej energie cez uzavretý povrch s plochou S určitého prostredia o objeme V , dochádza k zmene energie častíc tohto prostredia (prírastku alebo úbytku). Ak energiu prostredia

W_r znova vyjadríme jej objemovou hustotou a tok žiarivej energie vektorom jeho hustoty, matematické vyjadrenie Umovovej teóremy tiež bude:

$$\oint_S \mathbf{q}_r \cdot d\mathbf{S} = -\frac{\partial W_r}{\partial t} = -\frac{\partial}{\partial t} \int_V w_r \cdot dV \quad (7)$$

Nakoľko pravá strana rovnice (7) fyzikálne znamená zmenu energie prostredia za jednotku času, predmetnej rovnici prináleží tiež tvrdenie, že tok energie prostredím sa rovná rýchlosti zmeny energie v tomto prostredí v_w

$$\oint_S \mathbf{q}_r \cdot d\mathbf{S} = -\int_V v_w \cdot dV \quad (8)$$

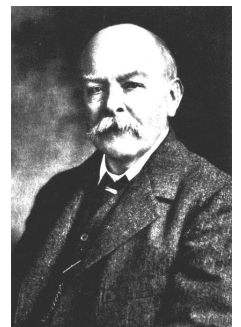
V rovniciach (7), resp. (8) vektor hustoty toku žiarivej energie \mathbf{q}_r je zvykom nazývať **Umovov vektor** a označuje sa \mathbf{U} . V diferenciálnom zápise má Umovova teórema tvar

$$\text{div } \mathbf{q}_r \equiv \text{div } \mathbf{U} = -\frac{\partial w_r}{\partial t} = -v_w \quad (9)$$

alebo jednoducho $\mathbf{U} = w_r \cdot \mathbf{v}$, čo tiež znamená, že Umovov vektor sa rovná súčinu objemovej hustoty žiarivej energie a rýchlosti jej prenosu \mathbf{v} [$\text{m}\cdot\text{s}^{-1}$]. Umovov vektor závisí vždy od vlastností prostredia a charakteru šírenia energie.

Poyntingov žiarivý vektor

V teórii elektrických ohrevov je použiteľný Umovov vektor ako prostriedok k vyjadrovaniu prenosu energie elektromagnetického poľa a jej premeny na teplo v ohrievanom materiáli. Ak ľubovoľný materiál, vodivý alebo nevodivý, magnetický či nemagnetický, v pevnej alebo inej fáze podrobíme pôsobeniu elektromagnetického poľa, tok energie do materiálu ovplyvňujú veličiny, ktoré jednoznačne definujú pole. Takými veličinami sú elektrická a magnetická zložka intenzity elektromagnetického poľa.

Objemové hustoty energie od oboch zložiek elektromagnetického poľa sú:

- v stacionárnom elektrickom poli

$$w_e = \frac{1}{2} \cdot \mathbf{D} \cdot \mathbf{E} = \frac{1}{2} \cdot \mathbf{e} \cdot \mathbf{E}^2 \quad (10)$$

- v stacionárnom magnetickom poli

$$w_m = \frac{1}{2} \cdot \mathbf{B} \cdot \mathbf{H} = \frac{1}{2} \cdot \mathbf{m} \cdot \mathbf{H}^2 \quad (11)$$

Súčet rovníc určuje celkovú objemovú hustotu energie elektromagnetického poľa

$$w = \frac{1}{2} \cdot (\mathbf{D} \cdot \mathbf{E} + \mathbf{B} \cdot \mathbf{H}) = \frac{1}{2} \cdot (\mathbf{e} \cdot \mathbf{E}^2 + \mathbf{m} \cdot \mathbf{H}^2) \quad [\text{J}\cdot\text{m}^{-3}] \quad (12)$$

Ak túto rovnicu budeme aplikovať na nestacionárne pole, potom zodpovedajúce časové derivácie oboch zložiek energie podľa fyzikálne vyjadrujú ich zmenu, inými slovami prenos objemovej hustoty energie podľa za jednotku času

$$\frac{\partial w}{\partial t} = \frac{\partial}{\partial t}(w_e + w_m) = e \cdot \mathbf{E} \cdot \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} + m \cdot \mathbf{H} \cdot \frac{\partial \mathbf{H}}{\partial t} \quad [\text{W} \cdot \text{m}^{-3}] \quad (13)$$

Rovnicu (13) konkretizujme na nevodivé prostredie ($g = 0$):

S využitím Maxwellových rovníc rovnica (13) sa jednoducho transformuje na tvar buď v diferenciálnom zápise

$$\frac{\partial w}{\partial t} = \mathbf{E} \cdot \text{rot } \mathbf{H} - \mathbf{H} \cdot \text{rot } \mathbf{E} = -\text{div}(\mathbf{E} \times \mathbf{H}) \quad (14)$$

alebo integrálnom (pre celý objem nevodivého prostredia)

$$\frac{\partial}{\partial t} \int_V w \cdot dV + \oint_S (\mathbf{E} \times \mathbf{H}) \cdot d\mathbf{S} = 0 \quad (15)$$

Fyzikálna interpretácia ostatnej rovnice je: prírastok energie v objeme nevodivého prostredia za jednotku času sa rovná toku energie do tohto objemu cez obalovú plochu S , transportovanej v elektromagnetickej forme. Je to teda rovnica energetickej bilancie nevodivého prostredia, vyjadrená výkonmi. Hustotu toku energie charakterizuje vektorový súčin $\mathbf{E} \times \mathbf{H}$ ktorý do teórie elektromagnetického poľa zaviedol anglický fyzik John Poynting r. 1885. Nazýva sa **Poyntingov žiarivý vektor**. Ak porovnáme rovnicu (7) s rovnicou (15) resp. rovnicu (9) s (14) hneď zistíme, že sú identické. Znamená to, že Poyntingov žiarivý vektor je Umovov vektor, vyjadrovaný pomocou zložiek \mathbf{E} a \mathbf{H} intenzity aktuálneho elektromagnetického poľa. Teda pre nevodivé prostredie platí

$$\mathbf{N} \equiv \mathbf{U} = \mathbf{S}_N = \mathbf{E} \times \mathbf{H} = \mathbf{E} \times \frac{\mathbf{B}}{m_0} = \frac{1}{m_0} \cdot \mathbf{E} \times \mathbf{B} \quad [\text{W} \cdot \text{m}^{-2}] \quad (16)$$

kde vektor \mathbf{S}_N má smer šírenia sa vlny. Keďže polia \mathbf{E} a \mathbf{B} sú navzájom na seba kolmé a v nevodivom prostredí sa šíria rýchlosťou svetla c , môžeme sa ľahko presvedčiť, že veľkosť vektora \mathbf{S}_N je (uplatnením vzťahu $E = c \cdot B$ a $c = \frac{1}{\sqrt{m_0 \cdot e_0}}$)

$$|\mathbf{S}_N| = \frac{|\mathbf{E} \times \mathbf{B}|}{m_0} = \frac{E \cdot B}{m_0} = c \cdot \left(\frac{1}{2} \cdot e_0 \cdot E^2 + \frac{1}{2} \cdot \frac{B^2}{m_0} \right) = \frac{c \cdot B^2}{m_0} = c \cdot e_0 \cdot E^2 = S_N \quad (17)$$

Tým, že sme Poyntingov žiarivý vektor odvodili pre nevodivé prostredie neznamená, že sa uplatňuje len pri tejto podmienke. Naopak, v súvislosti s elektroteplnou konverziou má zásadný význam aj pre vodivé prostredie, ako vhodný prostriedok pre vyjadrovanie prenosu energie elektromagnetického poľa do takého prostredia a tým aj generovania tepla v ňom.

Príklad 1

Vo vrchných vrstvách atmosféry Zeme je stredná hodnota veľkosti Poyntingovho vektora $\bar{S}_N = 1,35 \cdot 10^3 \text{ W} \cdot \text{m}^{-2}$. Táto hodnota sa nazýva *solárna konštanta*.

- Aké sú veľkosti elektrického a magnetického poľa za predpokladu, že slnečné elektromagnetické žiarenie je rovinná sínusová vlna?
- Aký je celkový priemerný výkon vyžiarený Slnkom? Stredná vzdialenosť Zem-Slnko je $r_0 = 1,5 \cdot 10^{11} \text{ m}$.

Riešenie:

- Stredná hodnota Poyntingovho vektora súvisí s amplitúdou elektrického poľa podľa vzťahu

$$\bar{S}_N = c \cdot \frac{1}{2} \cdot \epsilon_0 \cdot E_{\max}^2$$

Odkiaľ amplitúda elektrického poľa je

$$E_{\max} = \sqrt{\frac{2 \cdot \bar{S}_N}{c \cdot \epsilon_0}} = 1,01 \cdot 10^3 \text{ V} \cdot \text{m}^{-1}$$

Zodpovedajúca veľkosť magnetického poľa je

$$B_{\max} = \frac{E_{\max}}{c} = 3,4 \cdot 10^{-6} \text{ T}$$

Pozn.: toto magnetické pole je menšie ako jedna desatina magnetického poľa Zeme.

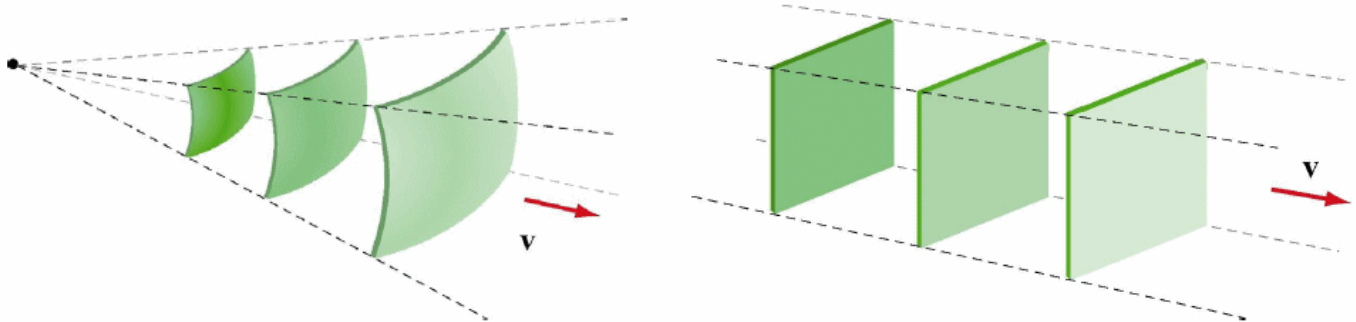
- Celková stredná hodnota výkonu vyžiareného Slnkom vo vzdialenosti r_0 je

$$\bar{P} = \bar{S}_N \cdot S = \bar{S}_N \cdot (4 \cdot \pi \cdot r_0^2) = 3,8 \cdot 10^{26} \text{ W}$$

Typ vlny, v tomto prípade, je sférická vlna (obr. vľavo). Táto vlna vychádza z „bodového“ zdroja. Intenzita vo vzdialenosti r od zdroja je

$$I = \bar{S}_N = \frac{\bar{P}}{4 \cdot \pi \cdot r^2}$$

a klesá ako funkcia $1/r^2$. Naopak, intenzita rovinatej vlny (obr. vpravo) zostáva konštantná a nie sú tu žiadne straty energie.

Príklad 2

Spočítajte intenzitu stojatej elektromagnetickej vlny danú vzťahom

$$E_y(x,t) = 2 \cdot E_{\max} \cdot \cos(k \cdot x) \cdot \cos(\omega \cdot t) \quad B_z(x,t) = 2 \cdot B_{\max} \cdot \sin(k \cdot x) \cdot \sin(\omega \cdot t)$$

Riešenie:

Poyntingov vektor stojatej vlny je

$$\mathbf{S}_N = \frac{\mathbf{E} \times \mathbf{B}}{\mu_0} = \frac{1}{\mu_0} \cdot [2 \cdot E_{\max} \cdot \cos(k \cdot x) \cdot \cos(\omega \cdot t) \cdot \mathbf{j}] \times [2 \cdot B_{\max} \cdot \sin(k \cdot x) \cdot \sin(\omega \cdot t) \cdot \mathbf{k}] =$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{4 \cdot E_{\max} \cdot B_{\max}}{m_0} \cdot [\sin(k \cdot x) \cdot \cos(k \cdot x) \cdot \sin(w \cdot t) \cdot \cos(w \cdot t)] \cdot \mathbf{i} = \\
 &= \frac{E_{\max} \cdot B_{\max}}{m_0} \cdot [\sin(2 \cdot k \cdot x) \cdot \sin(2 \cdot w \cdot t)] \cdot \mathbf{i}
 \end{aligned}$$

Časová stredná hodnota \bar{S}_N je

$$\bar{S}_N = \frac{E_{\max} \cdot B_{\max}}{m_0} \cdot \sin(2 \cdot k \cdot x) \cdot \sin(2 \cdot w \cdot t) = 0$$

Tento výsledok sme mohli očakávať, pretože stojatá vlna sa nešíri. Teda, energie, ktoré sú prenášané dvomi vlnami šíriacimi sa v opačných smeroch tak, že vytvoria stojaté vlny sa navzájom vyrušia. To znamená, že nedochádza k prenosu energie.

Príklad 3

Predpokladajme, že elektrické pole rovinatej elektromagnetickej vlny je dané vzťahom

$$E(z, t) = E_{\max} \cdot \cos(k \cdot z - w \cdot t) \cdot \mathbf{i}$$

Určite nasledujúce hodnoty:

- Smer šírenia vlny.
- Zodpovedajúce magnetické pole \mathbf{B} .

Riešenie:

a) Po prepísaní argumentu funkcie kosínus $(k \cdot z - w \cdot t) = k \cdot (z - c \cdot t)$, kde $w = c \cdot k$ vidíme, že smer šírenia vlny je $+z$.

b) Smer šírenia elektromagnetickej vlny je rovnaký ako smer Poyntingovho vektora, ktorý je daný $S_N = \frac{E \times B}{m_0}$. Navyše vieme, že polia \mathbf{E} a \mathbf{B} sú na seba navzájom kolmé. Teda $\mathbf{E} = E(z, t) \cdot \mathbf{i}$ a $S_N = S_N \cdot \mathbf{k}$. Potom bude $\mathbf{B} = B(z, t) \cdot \mathbf{j}$. Znamená to, že \mathbf{B} sa šíri v kladnom smere osi $+y$.

Pretože \mathbf{E} a \mathbf{B} sú navzájom v rovnakej fáze, môžeme napísať

$$\mathbf{B}(z, t) = B_{\max} \cdot \cos(k \cdot z - w \cdot t) \cdot \mathbf{j}$$

K nájdeniu veľkosti \mathbf{B} použijeme Faradayov zákon:

$$\oint \mathbf{E} \cdot d\mathbf{s} = -\frac{d\Phi_B}{dt}$$

ktorý vedie k

$$\frac{\partial E_x}{\partial z} = -\frac{\partial B_y}{\partial t}$$

Z týchto rovníc dostaneme

$$-E_{\max} \cdot k \cdot \sin(k \cdot z - w \cdot t) = -B_{\max} \cdot w \cdot \sin(k \cdot z - w \cdot t)$$

alebo

$$\frac{E_{\max}}{B_{\max}} = \frac{w}{k} = c$$

Magnetické pole je teda dané vzťahom

$$\mathbf{B}(z, t) = \left(\frac{E_{\max}}{c} \right) \cdot \cos(k \cdot z - w \cdot t) \cdot \mathbf{j}$$

